

Sánchez: xantatge i expectativa

«Al marge del que es voti, toca assumir que, a Madrid, el marge és entre estret i inexistent per no incrementar encara més la dosi diària de frustració independentista»

La setmana que ve hi ha debat d'investidura al Congrés. A cada hora que passa, Pedro Sánchez té més possibilitats de sortir-ne president. El líder del PSOE sembla en el camí d'acabar imposant la seva voluntat i, armat amb l'amenaça d'unes noves eleccions que ningú desitja i que parteix de la base que a ell no el perjudicarien, ha abaratit al màxim el preu dels vots per ser escollit.

Pablo Iglesias no vol ser un problema i cedeix.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/184349/iglesias/renuncia/ser/al/govern/sanchez/evitar/eleccions>) El PSOE i la seva maquinària mediàtica, amb el suport de la premsa conservadora en patriòtica croada contra els elements desestabilitzadors amb flaire de Front Popular (<https://www.naciodigital.cat/noticia/103342/80/anys/triompf/front/popular>), han fet creure a molts que ¡qui carai s'ha pensat Iglesias que és! Amb 3,5 milions de vots contra els 7 milions del PSOE, reclamava ser al govern com a vicepresident. Sánchez té 123 escons dels 176 necessaris per ser president però actua com si en tingués 223 gràcies a les debilitats dels seus adversaris.

Per seure al consell de ministres que ell presideix, diu Sánchez, el mateix que va aparèixer a *Salvados* renegant de l'Íbex-35 i de tot poder fàctic

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/118836/sanchez/al/salvados/15/frases/vull/tornar/ser/secretari/general/psoe>) que li passés per davant per buscar el favor de la militància, Podem ha de renunciar al seu ADN i s'ha de plegar al PSOE. El missatge encara és més dur amb els independentistes. El president espanyol no els ha demanat públicament els vots i, un cop està clar que ni el PP ni Cs l'ajudaran, només espera que s'hi posin bé com a mal menor. L'ambigu i prim marc de diàleg que es va pactar a la cimera de Pedralbes (<https://www.naciodigital.cat/noticia/169584/torra/sanchez/proven/encetar/nou/temps/dialeg/malgrat/discrepancies>) al desembre queda molt i molt lluny i és assumit com un error a no repetir pels seus assessors.

Podem, en una posició de debilitat per les enquestes adverses i l'amenaça d'Iñigo Errejón de dividir el seu espai, ja ha decidit ser "generós". Iglesias no serà al govern i uns minuts després de l'anunci, la Moncloa, que fins el mateix dijous deia que el líder de Podem era "el problema", ja avisava que segons quins ministres no li valdran. Si l'esquerra alternativa ha de ser al govern hi serà en la proporció que Sánchez vulgui i amb els noms que ell triï

([https://www.naciodigital.cat/noticia/184322/govern/espanyol/avisa/podem/oferta/coalicio/es/subst](https://www.naciodigital.cat/noticia/184322/govern/espanyol/avisa/podem/oferta/coalicio/es/substantiva/generosa?rlc=p1)

El gest d'Iglesias cedint al xantatge -és inèdit que en un govern de coalició un dels socis

accepti el veto al seu líder- canvia també l'escenari als partits independentistes, que, alhora però sense actuar coordinats, havien decidit esperar a que s'aclarís l'horitzó. Junts per Catalunya té dubtes sobre què fer -Laura Borràs i Quim Torra són partidaris del no

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/184309/jxcat/aposta/no/sanchez/perque/catalanisme/politic/no/regala/vots?rlc=p1>) i David Bonvehí

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/184289/david/bonvehí/es/imprescindible/torra/segueixi/governant/despres/sentencia>) i tot el PDECat prefereixen rumiar-se bé que és el que més convé- i

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/184302/erc/demana/sanchez/surti/immobilisme/no/revela/seu/vot/investidura?rlc=p1>) que no posi pals a les rodes a l'entesa de Sánchez i Iglesias.

Els independentistes prefereixen ser un actor de solució abans que de conflicte, però no arrencarà bé per ells una legislatura a partir d'abstencions resignades sense res a canvi i amb una expectativa -allò de "ens hauran de venir a buscar"- que té pocs números d'acabar en fets tangibles. A ERC ningú la va votar a les generals perquè bloquegés la situació i facilités, amb una repetició d'eleccions que el tripartit de Colón no afrontaria desunit, l'arribada de la dreta al poder. Però també és cert que el partit de Junqueras volia aparèixer com un element per remoure el mapa polític espanyol (<https://www.naciodigital.cat/noticia/177942/junqueras/demana/reforcar/vot/util/erc/condicionar/govern/sanchez>) i es presentava capaç d'obligar el PSOE a passar de la repressió a les solucions fent "inevitable" el referèndum.

Sánchez ha demostrat ser atrevit i amant del risc quan de fer-se el vestit a mida i mantenir-se al poder es tracta, però és extremadament poruc fent política i no hi ha prou pressió interna ni prou alarma a Catalunya per jugar-se-la. Reclamar el dret a decidir o el final de la repressió és, ara per ara, sinònim de dir que no vols fer política al Congrés. Segurament, i al marge de votar en contra o abstenir-se, el més adequat és assumir que, a Madrid, el marge és entre estret i inexistent i que més val mirar cap a una altra banda. Pot ser una bona forma de no incrementar encara més la dosi diària de frustració de l'independentisme.